

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ อุปสรรคของผู้ดูแลในการปฏิบัติตามโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการ
เด็กที่มีพัฒนาการช้าในสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์
จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางนพวรรณ บัวทอง

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร. หรรษา เศรษฐบุปผา

ประธานกรรมการ

อาจารย์ สมบัติ สกุลพรรณ

กรรมการ

บทคัดย่อ

โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กพัฒนาขึ้นสำหรับผู้ดูแลเด็กที่มีพัฒนาการช้าใช้ในการ
ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก อุปสรรคในการปฏิบัติตามโปรแกรมที่เกิดขึ้นอาจส่งผลต่อการส่งเสริม
พัฒนาการเด็กตามโปรแกรมได้ การศึกษาเชิงประเมิณผลครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุปสรรค
ในการใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ดูแลเด็กพัฒนาการช้า กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกตาม
สะดวกจากผู้ดูแลเด็กพัฒนาการช้าที่เข้ารับการรักษาในสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ จังหวัด
เชียงใหม่ ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2549 จำนวน 146 คน เครื่องมือที่ใช้ใน
การศึกษาคือแบบสอบถาม ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล และอุปสรรคการใช้โปรแกรมส่งเสริม
พัฒนาการเด็กที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ความตรงของเนื้อหาของแบบสอบถามมี
ค่าเท่ากับ 0.97 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบราวน์
มีค่าเท่ากับ 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลการศึกษาพบว่า อุปสรรคของผู้ดูแลเด็กในการปฏิบัติตามโปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีพัฒนาการช้าในสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ จังหวัดเชียงใหม่ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และด้านทักษะการปฏิบัติ ในด้านความรู้ พบว่า ผู้ดูแลมีอุปสรรคเกี่ยวกับความรู้เรื่องพัฒนาการของเด็ก (ร้อยละ 93.15) การประเมินพัฒนาการเด็ก (ร้อยละ 91.78) ทักษะที่เด็กต้องฝึก (ร้อยละ 84.25) ในด้านทัศนคติ พบว่าผู้ดูแลเด็กไม่มีอุปสรรคเป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางส่วนที่มีความรู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ (ร้อยละ 73.97) ในด้านทักษะการปฏิบัติ พบว่าผู้ดูแลมีอุปสรรคจากการขาดความชำนาญ (ร้อยละ 93.15) การขาดความมั่นใจ (ร้อยละ 84.93) การไม่ได้ลงบันทึกความก้าวหน้าของพัฒนาการเด็ก (ร้อยละ 84.93) และการไม่สามารถส่งเสริมพัฒนาการตามโปรแกรมได้อย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 84.25)

ผลการศึกษานี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางสำหรับบุคลากรในทีมสุขภาพรวมถึงพยาบาลในการจัดระบบการอบรมให้ความรู้ สร้างทัศนคติ และพัฒนาทักษะในการใช้โปรแกรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กสำหรับผู้ดูแลให้เหมาะสมต่อไป

Independent Study Title Caregivers Barriers of Practicing the Child Developmental Promotion Program Among Delayed Development Children at Rajanagarindra Institute of Child Development, Chiang Mai Province

Author Mrs. Noppawan Buathong

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Lecturer Dr. Hunsra Sethabouppha Chairperson

Lecturer Sombat Skulphan Member

ABSTRACT

Child Developmental Promotion Program is designed for caregivers to promote the development of delayed development children. Barriers of caregivers in practicing the Child Developmental Promotion Program may impact the developmental promotion of the program. The purpose of this evaluative study was to examine the barriers of caregivers in practicing the Child Developmental Promotion Program among Delayed Development Children at Rajanagarindra Institute of Child Development, Chiang Mai Province. The study sample was selected by convenience sampling which consisted of 146 caregivers who worked with delayed development children at Rajanagarindra Institute of Child Development, Chiang Mai Province. Data were collected during June to July, 2006. The instrument used for data collection was a questionnaire consisting of demographic data, and the Barriers of Caregivers in Practicing the Child Developmental Promotion Program Questionnaire developed by the researcher based on reviewed literature. Content validity index was 0.97, and reliability obtained by cronbach' alpha coefficient was 0.82. Data were analyzed using descriptive statistics.

Results of this study revealed the barriers of caregivers in practicing the Child Developmental Promotion Program were in three dimensions including the knowledge, the

attitude and the skill dimension. For the knowledge dimension, caregivers faced barriers of having the knowledge of child development (93.15%), knowledge of developmental assessment (91.78%), and knowledge about each of the skills (84.25%). For the attitude dimension, that most of the caregivers faced no barriers. However; some faced the feeling of boredom and discouragement (73.97%). For the skill dimension, the caregivers experienced a lack in practicing the program (93.15%), lacking confidence to practice the program (84.93%), caregivers did not record progress notes in the program (84.93%), and caregivers did not attend the program continuously (84.25%).

The results of this study could be used as basic information for health care providers including nurses to manage the system in training knowledge, empowering attitude, and enhancing skills for the proper developmental program for caregivers in the future.